

II Simposi Marià

La Reial i Pontifícia Acadèmia Mariana de Lleida, conjuntament amb l'IREL, ha organitzat, aquest passat 15 de novembre, el II Simposi Marià dedicat a «Maria, model d'acolliment». A través de tres ponències, un concert i la celebració de l'Eucaristia, el Simposi ha procurat oferir un espai de trobada per a reflexionar i oferir recursos que ajudin a prevenir o superar situacions de crisi o desànim, pensant especialment en professionals del món de la sanitat i de l'ensenyament.

La Dra. Marta Trepà, psicòloga clínica, ha obert l'acte amb la ponència «Antropologia de la feminitat en l'ésser humà». La ponent va proposar el model de Maria que acull amb confiança ser l'escollida com a Mare de Déu i testimoni d'una nova etapa de la creació. A continuació, i en el mateix espai del Paraninf, ha tingut lloc un magnífic concert de la coral Shalom.

La segona jornada s'ha iniciat amb la celebració d'una Eucaristia a l'Oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia.

La Sra. Mar Pérez, teòloga, ha iniciat la primera ponència de la jornada amb el tema «Maria, model de fe que acull i defensa els pobres». Seguint el fil conductor de diversos textos dels evangelis de Lluc i Joan, ha anat ressaltant les qualitats de Maria com a dona col·laboradora en el pla salvífic de Déu.

La darrera de les ponències l'ha ofert el Sr. Fidel Delgado, psicòleg clínic, que ha versat sobre el lema «Si cuidas de ti ya cuidas de los demás».

El Simposi ha aconseguit renovar la fita formativa de l'Acadèmia Mariana, comproment-se a impulsar-la bianualment.

En paraules del bisbe Joan, «aquest II Simposi Marià ha endegat la tradició que anirà arrelant amb força en la vida de l'Acadèmia Mariana».

Exposició sobre el Projecte de les Llars del Seminari

Fins al dissabte 20 de desembre es pot visitar l'exposició que presenta l'evolució d'aquest projecte ubicada en el Supermercat Plus fresc-Sunka (c/ Bisbe Martí Ruano, 12). www.llarsdelseminari.org

AJUDANT A VIURE

Refermar la comunió diocesana

La nostra realitat és cada dia més plural, també entre els membres de les comunitats cristianes, però la fe cristiana es viu en comunió. Més enllà de les diferències, sabem que ens uneix la mateixa fe com a membres de l'únic cos de Crist, l'Església, i estem cridats a crear comunió vivint la comunió amb Déu i amb els germans. Per això hem assenyalat també per a enguany aquesta altra prioritat: REFERMAR LA COMUNIÓ DIOCESANA.

La comunió fraterna és el subsòl que fa possible i autèntica la nostra fe i la nostra vida cristiana. I és, a més, la millor manera de manifestar la presència de Jesucrist entre nosaltres: «tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres» (Jn 13,35).

Però la comunió a l'Església no és una cosa abstracta: viure en comunió demana que cada comunitat eclesial es construeixi com un veritable teixit de relacions interpersonals en l'experiència compartida de la fe, en la trobada amb el Ressuscitat: «on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells» (Mt 18,20). Aquesta és la finalitat de potenciar les àrees de cooperació en cada arxiprestat i/o unitat de pastoral. D'aquesta manera es potencia la missió comú en les parròquies i les delegacions; s'afavoreix la coordinació d'activitats i es dóna un testimoniatge d'unitat i de servei mutu entre territoris i sectors pastorals.

La comunió en la comunitat eclesial no és un consens que s'aconsegueix pel joc de les majories i de les minories, ni a força de decrets. És clarament un do, un efecte de l'acció de l'Esperit Sant que crea i realitza l'harmonia entre les diverses expressions d'una mateixa fe. Una comunió que es va manifestant mitjançant molts i diversos carismes, sense col·locar ningú per sobre dels altres: «l'ull no pot dir a la mà: "no em fas cap falta", ni tampoc el cap als peus: "no em feu cap falta"» (1Cor 12,7.13.21).

Aquesta acció de l'Esperit porta a la col·laboració, a la responsabilitat, al diàleg, a la correcció mútua i mai a voler acaapar-lo ni menysprear o ignorar la seva acció en els altres. D'aquesta manera dinamitza l'església, en la que tots estem cridats a ser actius, ningú ha de considerar-se passiu o només per a rebre. Tots responsables encara que no tots de la mateixa manera, no tots en els mateixos camps, no tots amb el mateix paper. És una responsabilitat orgànica i diferenciada, com un cos. I en un cos, no tots són mans, ni tots són caps. Però tots estem cridats a aportar alguna cosa.

Ens ho deia el papa Francesc a Albània (21/09/2014): cada batejat té un lloc i una tasca que desenvolupa a l'Església i en la societat. Que tots se sentin cridats a comprometre's generosament en l'anunci de l'Evangelí i en el testimoniatge de la caritat; a reforçar els vincles de solidaritat per promoure condicions de vida més justes i frateres per a tots. Que la nostra fe sigui alegre i radiant i mostri que la trobada amb Crist dóna sentit a la vida dels homes, de tots els homes.

En esperit de comunió, us animo a impulsar l'acció pastoral i a seguir buscant noves formes de presència d'Església en la societat.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **EMÍLIA GARCIA**

Apostolat bíblic

Maria Benedicta Daiber va néixer en el si d'una família alemanya de tradició luterana. El seu ateisme li produïa un gran buit interior i als 18 anys, després d'una lluita interior, «va abraçar la fe catòlica» i dedicà tota la seva vida a donar-la a conèixer. Va viatjar per mig món amb la Bíblia sota el braç. El maig de 1954 va arribar a Barcelona, on es va establir després d'haver impartit cursets per tota la Península. El 1959 va fundar l'Obra de Cursets Bíblics Catòlics. L'Emília Garcia, que va conviure amb ella durant 20 anys, és la continuadora del seu apostolat bíblic: presideix l'Associació d'Amics de M. Benedicta.

Com va començar l'apostolat de M. Benedicta?

Va impartir cursets a parròquies de Barcelona i rodalia. L'any 1970, amb el P. Pablo Menor, SJ, que havia conegut al Perú, va fundar el Moviment Pro Ecclesia Sancta, que la portava a visitar, cada estiu, monestirs de contemplatives d'Espanya, amb qui compartia el seu amor a l'Església. Eren una mena d'exercicis espirituals breus.

Arran de la seva mort van continuar el seu apostolat...

Les persones que la coneixien estaven convençudes de la seva santedat. Era una geganta de la fe que no podia quedar oculta, el seu apostolat bíblic no podia perdre's. El 1995 es va fundar l'Associació, que promou la seva causa de canonització i el seu apostolat.

Per què la va captivar?

Sóc testimoni de la força de la Paraula de Déu, que, com diu sant Pau, «és útil per ensenyar, per convèncer, per corregir, per educar en la justícia..., perquè l'home estigui preparat per a tota obra bona» (2Tm 3,16-17), ja que l'Evangeli és «força de Déu per al qui creu» (Rm 1,16-17).

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

El testimonio del cardenal Capovilla sobre el Concilio

La idea de convocar un Concilio se la mencionó Juan XXIII a su secretario, Loris Capovilla, el 30 de octubre de 1958 por primera vez, dos días después de su elección al pontificado. El secretario nos dice que se quedó confundido: pensaba en las dificultades que comportaría un acontecimiento de estas características y en el tiempo necesario para su preparación. Por eso permanecía en obstinado silencio cada vez que el Papa hacía referencia a su idea.

Unas semanas después, intuyendo la oposición de su secretario, Juan XXIII le dijo: «Tú piensas que el Papa es viejo, que le falta tiempo para una empresa de gran relieve, te asusta el conjunto de la empresa. Y te equivocas, porque razones como un empresario: proyecto, estudio, dificultad, complicaciones... Es argumentar de modo humano. Hasta que no hayas puesto tu yo bajo los zapatos, no serás un hombre libre, no comprenderás nada de los caminos de Dios. Él se abandonaba a los caminos de Dios con filial confianza...»

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva)

HECHOS DE VIDA

La ira, la venganza y el amor propio

Dante Alighieri (1265-1321), en la *Divina Comedia*, narra el caso del joven Aniel, condenado, a quien una serpiente monstruosa estrecha de tal manera que se funden lentamente el cuerpo del joven y el cuerpo del monstruo.

La piel del joven se vuelve escamosa y sus ojos despiden destellos verdosos. Los condenados, al verlo, exclaman horrorizados: «¡Aniel, cómo cambias! ¡Cómo vas cambiando, Aniel!»

—Al irritarnos ya traslucimos la ira en la actitud y en la mirada.

—La ira procede de la falta de virtud y de dominio de uno mismo.

—La ira y el odio son contagiosos. Tóxicos.

Dice un proverbio persa: «Poca hiel corrompe mucha miel.»

S. Basilio afirmaba: «El iracundo pierde hasta el aspecto de persona y toma el de fiera.»

Otro autor moderno sentencia: «Quien se deja llevar por la ira, la cólera, el odio se encuentra la *víbora* que pica, el *león* que rugie y el *tigre* que despedaza.»

San Agustín, tan actual y profundo como siempre, nos recuerda: «Los antiguos nos enseñaron que la ira no es más que el apetito de venganza.»

Y san Alfonso de Ligorio: «Vencer el amor propio es vencerlo todo.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Adviento: «Consolad, consolad a mi pueblo»

Consuelo es una de las palabras clave para entender el mensaje bíblico, porque nos revela el auténtico rostro de Dios. Así, en el profeta Isaías podemos leer: «Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios» (Is 40,1). El consuelo es, por una parte, una prerrogativa de Dios; pero, por otra, una acción en la que podemos participar los seres humanos.

Consolar significa calmar, aliviar, apaciguar. Es decir, en caso de que se produzca un mal, un dolor o una desgracia, el consuelo hace más llevadero el sufrimiento sin llegar a eliminarlo. Transforma la angustia en paz.

Dios se hace presente en el mundo para consolarnos. Su Palabra, la Encarnación de su Hijo, la acción del Espíritu Santo tienen por objeto rescatarnos de las garras de la aflicción.

Nosotros querríamos erradicar de una vez para siempre el dolor, el mal, la enfermedad, la muerte... Sin embargo, ellos son nuestros compañeros de viaje. Aun así, Dios no nos ha dejado solos. Se ha embarcado en nuestra misma nave para que no surquemos en solitario el mar de la existencia.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

15. ■ Dilluns (litúrgia de les hores 3a setmana) [Nm 24,2-7.15-17a / SI 24 / Mt 21,23-27]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dimarts (□ Urgell) [So 3,1-2.9-13 / SI 33 / Mt 21,28-32]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. x); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dimecres [Gn 49,2.8-10 / SI 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Dijous [Jr 23,5-8 / SI 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones). Sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Divendres [Jt 13,2-7.24-25a / SI 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Faustina, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dissabte [Is 7,10-14 / SI 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ † Diumenge vinent, IV d'Advent (litúrgia de les hores 4a setmana) [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Rm 16,25-27 / Lc 1,26-38]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega. Sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

DIUMENGE III D'ADVENT

▶ Lectura del profeta Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.

Aclamo al Senyor ple de goig, la meua ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

▶ Salm responsorial (Lc 1,46-48.49-50.53-54)

R. *La meua ànima celebra el meu Déu.*

La meua ànima magnifica el Senyor, / el meu esperit celebra Déu que em salva, / perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. / Des d'ara totes les generacions / em diran benaurada. R.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. / El seu nom és sant, / i l'amor que té als qui creuen en ell / s'estén de generació en generació. R.

Ompli de béns els pobres, / i els rics se'n tornen sense res. / Ha protegit Israel, el seu servent, / s'ha recordat del seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,16-24)

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia; examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, gardeu-vos de tota ombra de mal. Que Déu mateix, el Déu de la pau, us faci del tot sants, i guardi totalment irrepressibles el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per quan retorni nostre Senyor Jesucrist. Déu que us crida, és digne de tota confiança; ell ho farà així.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,6-8.19-28)

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la llum; venia només a donar-ne testimoni.

Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no sóc el Messies». Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el sóc». «Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No». Li digueren: «Doncs, qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?» Digué: «Sóc una veu que crida en el desert: "Aplaneu el camí del Senyor", com diu Isaïes.»

Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no sóc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat.»

Això va passar a Bet-Ània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

El Espíritu del Señor está sobre mí, porque el Señor me ha ungido. Me ha enviado para dar la buena noticia a los que sufren, para vendar los corazones desgarrados, para proclamar la amnistía a los cautivos y a los prisioneros la libertad, para proclamar el año de gracia del Señor. Desborde de gozo con el Señor, y me alegro con mi Dios: porque me ha vestido un traje de gala y me ha envuelto en un manto de triunfo, como novio que se pone la corona, o novia que se adorna con sus joyas. Como el suelo echa sus brotes, como un jardín hace brotar sus semillas, así el Señor hará brotar la justicia y los himnos ante todos los pueblos.

▶ Salmo responsorial (Lc 1,46-48.49-50.53-54)

R. *Me alegro con mi Dios.*

Proclama mi alma la grandeza del Señor, / se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; / porque ha mirado la humillación de su esclava. / Desde ahora me felicitarán todas las generaciones. R.

Porque el Poderoso ha hecho obras grandes por mí: / su nombre es santo, / y su misericordia llega a sus fieles / de generación en generación. R.

A los hambrientos los colma de bienes / y a los ricos los despide vacíos. / Auxilia a Israel, su siervo, / acordándose de la misericordia. R.

En aquesta pintura, Domenico Ghirlandaio fa assistir Jesús a la predicació de Joan Baptista. Església de Santa Maria Novella (Florència)

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Ts 5,16-24)

Hermanos: Estad siempre alegres. Sed constantes en orar. Dad gracias en toda ocasión: esta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto de vosotros. No apaguéis el espíritu, no despreciéis el don de profecía; sino examinadlo todo, quedándoos con lo bueno. Guardaos de toda forma de maldad. Que el mismo Dios de la paz os consagre totalmente, y que todo vuestro espíritu, alma y cuerpo, sea custodiado sin reproche hasta la venida de nuestro Señor Jesucristo. El que os ha llamado es fiel y cumplirá sus promesas.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,6-8.19-28)

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que por él todos vinieran a la fe. No era él la luz, sino testigo de la luz.

Y este fue el testimonio de Juan, cuando los judíos enviaron desde Jerusalén sacerdotes y levitas a Juan, a que le preguntaran: «¿Tú quién eres?» Él confesó sin reservas: «Yo no soy el Mesías.» Le preguntaron: «¿Entonces, qué? ¿Eres tú Elías?» Él dijo: «No lo soy.» «¿Eres tú el Profeta?» Respondió: «No.» Y le dijeron: «¿Quién eres? Para que podamos dar una respuesta a los que nos han enviado, ¿qué dices de ti mismo?» Él contestó: «Yo soy la voz que grita en el desierto: "Allanad el camino del Señor", como dijo el profeta Isaías.» Entre los enviados había fariseos y le preguntaron: «Entonces, ¿por qué bautizas, si tú no eres el Mesías, ni Elías, ni el Profeta?» Juan les respondió: «Yo bautizo con agua; en medio de vosotros hay uno que no conocéis, el que viene detrás de mí, y al que no soy digno de desatar la correa de la sandalia.»

Esto pasaba en Betania, en la otra orilla del Jordán, donde estaba Juan bautizando.

COMENTARI

Viviu sempre contents

Des de temps molt antics, l'Església celebra aquest diumenge com un dia de joia: la joia que ens encomana l'Evangelí. Se'n invita a no fer cara de pomes agres sinó cara de festa, de Pasqua. Els profetes, en especial Joan Baptista, anuncien que ve el Senyor. Que no passi de llarg pel nostre costat perquè no hem percebut que era ell.

En la litúrgia d'avui ressona l'anunci del Regne de Déu, primer pel profeta anònim, anomenat *tercer Isaïes* (s. VI aC), que porta un missatge de joia, la *Bona Nova* del retorn d'Israel a la pàtria després de l'exili a Babilònia. És una veu càlida que és *evangelí* per als pobres i desvalguts (61,1), que és es-

perança per als cors adolorits, llibertat per als captius, i per als presos el retorn de la llum. És com l'herald que proclama «l'any de gràcia del Senyor». Així el text vol encoratjar el poble decaigut després del retorn de Babilònia, quan es fa difícil la reconstrucció de Jerusalem per la pobresa i les dimensions entre els nou arribats i els que ja habitaven a la ciutat.

El profeta alena l'esperança en el Déu que salva. Fora la por, el descoratjament. Només Jesús s'ha pogut apropiat d'aquesta profecia a la sinagoga de Natzaret: «Avui s'ha complert aquesta Escripura que acabeu de sentir» (Lc 4,16-21). Crist inaugura l'era nova, «l'any de gràcia del Senyor».

La veu del Baptista és la veu del testimoniatge: «Jo no sóc ni Elies ni el Messies. Jo vinc a donar tes-

timoni de la llum. Vinc a preparar el camí de qui és més gran que no pas jo». Joan Baptista confessa que ell és la veu, que la Paraula és Jesús, el Crist encarnat. També Joan ha estat cridat a ser precursor de Jesús. No pretén ser la Paraula. Només és la veu que anuncia la vinguda de Déu entre nosaltres i ve a donar-ne testimoni. Joan Baptista ens ajuda a discernir qui és la llum, la paraula de Déu. Ell ve vestit amb pèl de camell i no habita en cap palau. Humilment assenyala ja el Messies que ve.

El testimoniatge del Baptista és el model de com ha de ser el testimoniatge de qualsevol servidor del Regne: «Vingué a donar testimoni de la llum (7); ell mateix no era la llum; venia només a donar-ne testimoni.»

Ignasi Ricart, claretià

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'entitats sociocaritatives

Pa de Sant Antoni

A l'obra del Pa dels Pobres o bé Pa de Sant Antoni li ateny l'atenció directa a l'usuari en un moment concret. Donada la situació actual, ara per ara, també s'està assistint a famílies en particular, però de manera molt singular l'atenció recau sobre els passavolants, transeünts i les situacions d'indigència directa. Entre nosaltres diem que «parem cops», «tapem forats»... Ocasionalment, donem ajuda a final de mes, quan arriben els rebuts. També oferim llibres a l'inic de curs, beques pels menjadors escolars... Col·laborem amb les entitats i els serveis socials.

Pràcticament és una feina que hem cobert sempre des del convent. L'organització és molt domèstica, donat que s'ha fet sempre comptant amb els mitjans de la casa, única i exclusivament. També amb gent que, de sempre, han freqüentat el nostre Santuari. Hi ha estat, de vell antuvi, molt implicada l'Orde Franciscà Seglar. Hi ha un responsable, frare, que és el qui gestiona, administra i dirigeix. La comunitat de frares, sovint, actua com a òrgan consultiu.

En aquests moments, el major repte és el finançament de l'obra social.

«Anatomia de la pobresa a Catalunya»

Rafa Allepuz, responsable de Justícia i Pau a Lleida, i Maria José Rosell, treballadora social de Càritas diocesana de Lleida, han participat recent-

ment a la tertúlia del De Bat a Bat, on han presentat el seu llibre: *Anatomia de la pobresa a Catalunya*. Els autors, col·laboradors de la Delegació de Mitjans de Comunicació del Bisbat, han dedicat el llibre al nostre bisbe Joan Piris.

Escalfant motors cap a l'Advent

La Delegació de Catequesi i Missions, amb la intenció d'atansar la realitat missionera als infants, ha organitzat una trobada convidant els catequistes a participar en el Taller d'Advent Missioner. Des de la Delegació de Missions i Obres Missionals Pontificies (OMP) hem presentat el següent itinerari de formació missionera: 1. Advent missioner. 2. Celebració de sembradors d'estrelles. 3. Infància Missionera.

La proposta parteix dels valors cristians posats en pràctica pels missioners i missioneres arreu del món. Aquests valors, que són per a tots els cristians, voldríem que els infants també els visquessin. Per ajudar a tal fi hem preparat aquest guió d'activitats, a realitzar segons els moments.

El guió «Advent missioner» està pensat per a les Eucaristies d'Advent o bé per a algun espai de pregària. La «Celebració de sembradors d'estrelles» pot servir per finalitzar de forma festiva el treball que s'ha anat fent durant l'Advent, i pot ocupar la darrera sessió de catequesi abans de Nadal. La «Infància Missionera» se celebra arreu el dia 25 de gener. A Lleida ho celebrem, com ja és tradició, amb la Fira de la Infància Missionera, el 24 de gener.

LXXX Concurs de Pessebres, Nadal 2014

Els pessebres inscrits quedaran classificats d'acord amb els següents grups:

Diorames, Familiars, Tradicionals, Familiars, Artístics, Esglésies, Entitats, Monumentals, Centres Escolars Aparadors, Originals.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• Diumenge, 14 de desembre:

—13 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe amb benedicció dels Jesuets a la parròquia de Sant Martí.
—18 h, Recés d'Advent, dirigit pel Sr. Bisbe a la Catedral.
—19.30 h, Eucaristia a la Catedral.

• Dimecres, 17 de desembre:

—11 h, Consell Presbiteral a l'Acadèmia Mariana.

• Divendres, 19 de desembre:

—20 h, Vetlla de Nadal, organitzada per la Pastoral de Joves a la parròquia de Sant Andreu.

• Dissabte, 20 de desembre:

—19 h, Pregó de Nadal a la Paeria.

• Diumenge, 21 de desembre:

—19.30 h, Eucaristia i Concert de Nadal a càrrec de la coral «Cor de la Catedral de Barbastro» a la Catedral.

S'atorgaran tres premis per grup, amb els accessits i mencions que el jurat cregui adients.

Les inscripcions al concurs poden formalitzar-se personalment a l'Oficina de Turisme de Lleida (c/ Major, 31), mitjançant la pàgina web de l'Agrupació: www.pessebristeslleida.com o bé a l'adreça electrònica pessebristeslleida@gmail.com

Els concursants hauran d'especificar el grup en el qual volen participar.

El termini d'inscripcions finalitzarà el **divendres 19 de desembre**, a excepció feta del grup Centres Escolars, que ho farà el dilluns 15 de desembre.

AYUDANDO A VIVIR

Fortalecer la comunión diocesana

Nuestra realidad es cada día más plural, también entre los miembros de las comunidades cristianas, pero la fe cristiana se vive en comunión. Más allá de las diferencias, sabemos que nos une la misma fe como miembros del único cuerpo de Cristo, la Iglesia, y estamos llamados a crear comunión, viendo la comunión con Dios y con los hermanos. Por eso hemos señalado FORTALECER LA COMUNIÓN DIOCESANA entre las prioridades para este año. La comunión fraterna es el subsuelo que hace posible y auténtica nuestra fe y nuestra vida cristiana. Y es, además, la mejor manera de manifestar la presencia de Jesucristo entre nosotros: «todos conocerán que sois mis discípulos si os amáis los unos a los otros» (Jn 13,35).

Pero la comunión en la Iglesia no es algo abstracto: pide que cada comunidad eclesial se construya como un verdadero tejido de relaciones interpersonales en la experiencia compartida de la fe, en el encuentro con el Resucitado: «donde hay dos o tres reunidos en mi nombre, allí estoy yo en medio de ellos» (Mt 18,20). Esta es la finalidad de potenciar las áreas de cooperación en cada arciprestazgo y/o unidad de pastoral.

De este modo se potencia la misión común en las parroquias y las delegaciones; se favorece la coordinación de actividades y se da un testimonio de unidad y de servicio mutuo entre territorios y sectores pastorales.

La comunión en la Iglesia no es un consenso que se logra por el juego de mayorías y minorías, ni a base de decretos. Es un don, un efecto de la acción del Espíritu Santo que crea y realiza la armonía entre las diversas expresiones de una misma fe. Una comunión que se va manifestando mediante muchos y diversos carismas, sin colocar a nadie por encima de los demás: «el ojo no puede decir a la mano: "no te necesito", ni tampoco la cabeza a los pies: "no os necesito"» (1Cor 12,7.13.21). Esta acción del Espíritu lleva a la colaboración, a la corresponsabilidad, al diálogo, a la corrección mutua, y nunca a querer acaparar ni despreciar o ignorar su acción en los demás. De esta manera dinamiza a la iglesia, en la que todos estamos llamados a ser activos, nadie debe considerarse pasivo o estar sólo para recibir. Todos corresponsables aunque no todos de la misma manera, no todos en los mis-

mos campos, no todos con el mismo papel. Es una corresponsabilidad orgánica y diferenciada, como un cuerpo. Y en un cuerpo, no todos son manos, ni todos son cabezas. Pero todos estamos llamados a aportar algo.

Nos lo decía el papa Francisco en Albania (21/09/2014): cada bautizado tiene un lugar y una tarea que desarrollar en la Iglesia y en la sociedad. Que todos se sientan llamados a comprometerse generosamente en el anuncio del Evangelio y en el testimonio de la caridad; a reforzar los vínculos de solidaridad para promover condiciones de vida más justas y fraternas para todos. Que nuestra fe sea alegre y radiante y muestre que el encuentro con Cristo da sentido a la vida de las personas, de todas las personas.

En espíritu de comunión, os animo a impulsar la acción pastoral y a seguir buscando nuevas formas de presencia de Iglesia en la sociedad.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737